

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

Introductio. De mysteriis Divinitatis & ferventibus amoris affectibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

PARS SEXTA
MEDITATIONVM
DE PERFECTIIONIBVS

Dei & beneficijs.

Introductio ad Meditationes hujus
Sextæ Partis.

De Mysterijs divinitatis, & ferventibus amoris & gratitudinis affectibus.

MEDITATIONES, quæ in hac sexta parte tradentur, spectabunt poussimum divinitatem, Trinitatem, & opera, quæ à Deo in hominum utilitatem procedunt, non exclusis tamen nonnullis humanitati proprijs, quæ his ipsis, propter connexionem, quam cum illis habent, adjungentur.

Scopus hujus partis sextæ.

Et quamvis eæ quæ in alijs partibus (circa Christi Humanitatem versantes) continentur, debili nostræ naturæ magis conveniant, præsentibus tamen sextæ partis considerationes in se ipsis longè sunt excellentiores, quibus Angeli, Beati in cœlis, ac perfecti omnes in hac vita de-

gentes maximè delectantur, atque in seipsis flagrantem *Dei amorem* (qui est proprius hujus sextæ partis, ac *Via Unitivæ scopus*) rerum cœlestium meditationem augent, atque perficiunt.

Qualis autem hic affectus, quo Deo servimus, esse debeat tradit breviter S. Basilii, dicens, debere esse *desiderium vehemens, insatiabile, stabile, atque immotum seu perseverans*. Quatuor videlicet illius conditiones insinuans, quarum prima est, ut sit desiderium *non tepidum* aut remissum, quale pigrorum esse solet, & de quo Sapiens: *desideria occidunt pigrum: sed vehemens*, fortè, efficax, quale ferventium esse solet, ut non desistat, nisi opere perficiat, idque perfectè atque exactè. 2. Ut sit *insatiabile*, ne in faciendo, aut perferendo paucis contentus sit: sed ad plura se extendat, remoto non tantùm tædio atque fastidio, sed excitata fame, quæ numquam dicat: *sufficit*. 3. Sit *stabile*, ne facilè moveatur, ut is de quo Sapiens: *Vult & non vult piger*: qui varia experitur, eaque præ tædio relinquit sine ulla stabilitate, quæ ad perfectionem omnino requiritur. 4. Sit *constans & perseverans ad mortem*, non dimittendo, laxando, intepescendo, ob tentationes aut persecutiones sed pectore firmo se opponat: sicut cervus ad fontes aquarum contendens per dura & aspera, donec sitim restinguat. Has conditiones habet Christus D. ut ex 3. & 4. parte constat, cujus exemplum ut Domini ac Magistri

In Reg. Brevior. Reg. 157
Desideria pia qualia esse debeant.

1.
Pro. 21. 25.

2.
Pro. 30. 15.

3.
Prov. 19. 4.

4.
Psal. 4.

gistrum nobis sufficere deberet. Quamquam S. Basilii ibidem duas adhuc considerationes ad-
jiciat. 1. ut versetur circa magnalia, perfectiones atque excellentias Dei, quibus affectus amoris, laudum, servitii & obedientiae excitatur, si non modo infinito; prout Deus mereretur, at pro nostra fragilitate agnoscentes eum supervalere.

II. Ut occupetur praecipue circa beneficia, quae ex tali amore, scilicet vehementi, insatiabili, constanti, nobis donantur: sic enim lege gratitudinis ad similia reddenda, si nobis possibile foret, obligaremur.

Ex his S. Basilii colligit sensim haece considerationibus generari perfectum amorem, quo Deus à nobis diligere desiderat, scilicet ex toto corde, mente, anima, fortitudine, omnibus viribus, si omnes nempe sensus interni & externi, cunctaque membra in ejus amore, eo quo possunt modo, occupentur; dum scilicet memoria, intellectus, appetitus, sensusque omnes affectui amoris deserviunt, donec ita radiceatur, ac fundetur, ut nulla creatura separare possit; imo nec flumina. Cant. 3. 7. obruere valeant, sed potius augeant. Haec complectitur via unitiva, quae hujus sextae partis finis est. Quamvis enim amor ille praecipue Spiritus Sancti donum sit: ex parte tamen nostra cellae divini amoris propinquamus binis quasi alis sublatis, puta meditatione perfectionum Dei, ac beneficiorum ejusdem in nos: & utriusque meditatio ita

Aliæ duæ
condi-
tiones.

Ecclesiasticus 43.
32.
II.

Effectus
harum
conside-
ratio-
num.

Ephes. 3.
17.
Rom. 8.
39.

connexa est, ut una sine altera perfecte non habeatur.

MODUS MEDITANDI DEI

beneficia ex affectu gratitudinis.

Quinq;
conside-
rationes.

1.

2.

3.

4.

5.

UT beneficiorum infinitatem agnoscas, tē- que gratum exhibeas, quinque potissimum considerata sunt. 1. *infinita Dei magnitudo*: unde fit minimum beneficium à tanto Domino magni faciendum sit. 2. *infinitas amoris*, ex quo confert, & seipsum quasi simul donat, rem amaram ingrediendo, semperque paratus est majora adjicere. 3. *ipsius beneficij magnitudo*, quæ suo modo infinita est, vel numero, vel excellentiâ. Quia quædam continent bona innumera, ut mundi creatio, conservatio: quædam comprehendunt excellentiam infinitam, ut Incarnatio, Redemptio, SS. Eucharistia, glori- ficatio: pròque his omnibus gratiæ agendæ: pro pusillis (ait S. Bernardus serm. in Cant.) quia numero sunt infinita: & quamvis parva videantur, alio nomine sunt maxima. 4. *infinita ejus cui conferuntur vilitas hominis*, scilicet: miseri, ingrati & indigni, cujus Deus memor sit, ut jure cum S. August. Soliloq. 1. 10. dicat: *Quis ego sum, Deus, ut laudem te? nempe pulvis & cinis, putredo & vermis?* 5. *Infinita Dei in conferendo beneficio liberalitas*, quia gratis donat, non exspectando commodum ab eo, cui donat, idque tribuit, non tantùm immerenti, sed sæpe malè merito, & hoc non uno,